15. marca 2025

Meditačný obsah č. 284

Zosnulí nepripisujú pozostalým nijakú vinu, ani keď kvôli nim utrpeli ujmu. Takisto nepoznajú ani skutky pomsty. No napriek tomu táto sféra, do ktorej sa zosnulí po smrti vžívajú, ostáva ako pracovná úloha, a teda ako záťaž v takzvanej astrálnej skutočnosti. Z tohto dôvodu môže pozostalý zažívať zosnulého s určitou príjemnou radostnou spomienkou, ľahkosťou a so svetlým vyžarovaním, zvlášť vtedy, ak vo svojom živote vykonal dobré morálne skutky. Naproti tomu môže zostať istý druh karmického zaťaženia, ktoré pôsobí ako depresívna atmosféra alebo nepríjemná príťaž. No typické obviňovanie, ktoré sa často vyskytuje v pozemskom živote, nemôže od zosnulého v posmrtnom živote pochádzať, lebo v tomto slobodnejšom a vyššom regióne žijú v plnom rozsahu zákony vlastnej zodpovednosti a rozvinutého vlastného samostatného duševno-duchovného postoja. Ak je toto stanovisko dobre rozvinuté, vyžaruje svetlo, no ak pretrváva mnoho opomenutí a málo vývojových procesov, zostáva určitá tienistá záťaž.

Texty evanjelií veľmi často spomínajú náuku o odpúšťaní, ba dokonca o udeľovaní odpustenia hriechov. Už v minulom meditačnom liste bolo poukázané na to, že tieto texty sa majú chápať v prísne duchovnom zmysle, no v žiadnom prípade sa nemajú interpretovať unáhlene či banálne. Je veľmi zaujímavé v tejto súvislosti s odpúšťaním bližšie objasniť pojem hriechu, ako sa používa v zmysle evanjelií. V poslednom liste sa o tom stručne hovorilo, že hriech sa dosť často v evanjeliách chápe ako opomenutie spirituálnych ambícií. Bežne však človek hovorí, že zhrešil, keď príliš veľa jedol alebo sa oddával svojim vášňam. Ľudový význam hriechu spočíva viac v nemorálnom konaní a v sklonoch k nerestiam, v klamaní, v násilnom konaní alebo v nízkych životných zvykoch. To, že hriech je ponímaný skôr v zmysle zanedbaného konania, nie je dnes spravidla známe. Z tohto dôvodu je možné nasledovnú meditačnú vetu cvičiť počas tohto týždňa v koncentrácii:

Hriech pochádza zo sklonov k nerestiam, z nemorálnych a nečestných činov, pretože sa z rôznych dôvodov premeškávajú tie najpodstatnejšie príležitosti na vývoj. Vo vývoji chýba základné a nosné morálne vedomie, a preto myseľ upadá do nízkostí, ktoré sú koniec koncov ľudovo nazývané ako hriechy. Človek potrebuje schopnosť odpúšťať a musí dostať každú príležitosť na vývoj, aby menej zanedbával ušľachtilé procesy vývoja, a tak bude mať menšiu potrebu upadnúť do neresti. Tí, ktorí sa skutočne snažia o pravé obsahy, budú vedieť odpustiť.

Ďalší zdroj:

Rudolf Steiner hovorí o sebareflexii nasledovné slová:

„*Človek sa nemôže o ničom ľahšie mýliť, než o sebe samom, keď stále znova a znova neudržiava bdelosť a nepraktizuje vhodné poctivé sebapoznanie* ."

R. Steiner: Tajomstvo prahu, GA 147, cyklus prednášok v Mníchove od 24. do 31. augusta 1913, Fabula 2000, s. 167

> meditácia č.283 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.285